

lene ere blevne stadig mindre, og der er kommet en hel Del andre Ting til, som den ærede Minister slet ikke fra først af havde tænkt sig. Men det skal villig erkendes, og ikke mindst i Øjeblikket, at i Princippet har Justitsministeren sejret, han staar i Øjeblikket som Sejrrherre, om et Par Timer eller endnu kortere Tid har han faaet dette Princip: Legemsstrafs Genindførelse som Straf paa voksne Mennesker indført som Led i dansk Strafferechtspleje. (Stemmer fra Tilhørerpladsen: Fy!).

Formanden: Jeg maa meget indstændigt anmode Tilhørerne om at forholde sig rolige eller forlade Tilhørerpladsen.

Borgbjerg: Der er derved efter min Mening sat et Stempel paa den danske Nation, som denne Nation ikke fortjener. Vi behøve ikke denne Straf. Vi staa paa samme Højde i alt Fald, om ikke højere, end andre civiliserede Nationer. Nu vil jeg haabe, at saa mange som muligt meddele Venner og Bekendte i Udlandet, meddele Blade og Tidsskrifter, hvorledes Stillingen i Virkeligheden er, at Stillingen i Danmark er den, at denne Lov kun er gennemført paa Grund af ganske særlige Omstændigheder, paa Grund af en ganske bestemt politisk Situation, thi ellers vilde det have været ganske umuligt at gennemføre denne Lov. Ja, Sagkundskaben i Landstinget svigtede, for saa vidt et stort Flertal deroppe til sidst fylkede sig om Justitsministeren, men her i Folketinget har der til det sidste været et sagligt Flertal mod Loven. Denne Lov, som nu vil blive gennemført, er bleven afpresset dette Ting af politiske Hensyn. Det viste jo Afstemningen ved 2den Behandling her med al Tydelighed, thi hvis alle havde stemt efter den saglige Overbevisning, de i Fjor gave til Kende endogsaa ved Afstemningen, vilde Prygleprincippet være blevet forkastet. Paa Grund af en ganske ejendommelig politisk Situation har Justitsministeren haft Magt til at gennemføre sin personlige Villie i denne Sag. Man har fra hans Partis Side, fra Flertallets Side, ikke turdet sætte det paa Spil, som Justitsministeren fortalte, man vilde sætte paa Spil, hvis man svigtede ham i denne Sag. Den var for han bleven et personligt Spørgsmaal, et Ærerspørgsmaal, et Magtspørgsmaal, han kunde ikke, turde ikke, vilde ikke udsætte sig for et saadant Nederlag, som at dette Princip blev forkastet, og da nu denne Mand er kommen ind i det første og i det andet

parlamentariske Ministerium, hvori han er bleven en ledende Mand, have de, som have kæmpet for Parlamentarismen i mange Aar, ikke villet, ikke kunnet, ikke turdet svigte ham i denne Sag, skønt de havde den største Lyst til at følge deres saglige Overbevisning paa dette Punkt, det er jo forklarligt. Justitsministeren har sat sin personlige Villie igennem; han fik en skøn Dag eller en ond Dag dette Indfald, at vi trænge til nogle læsterlige Klø i Danmark; han var hurtig til at handle, som han altid er, kastede Lovforslaget ind paa Tingets Bord, og fra dette Øjeblik blev det ham en personlig Æressag, dette Magtspørgsmaal, Sagen *maatte* gaa igennem, tilmed da han var ubesindig eller letsindig nok til at spaa det en Sejrs gang; og saa viste det sig, at denne Sag kunde bruges i politisk Henseende, og den er jo bleven brugt. Nu haaber jeg, at alle i vort Land og alle i Udlandet, der have et Kendskab til Danmark, lidt Respekt for den Kulturhøjde, paa hvilken Danmark staar, ville forstaa de ganske særlige Omstændigheder, der have bevirket denne Lovs Gennemførelse. Justitsministeren har ladet denne Sag sejre, fordi det gjaldt et Flertal om at opretholde ham og dermed Venstreministeriet og Parlamentarismen, men det vil snart blive klart for en stor Del af vor Befolkning, at den Parlamentarisme, som skal opretholdes paa denne Maade, kun er en Karikatur af det, Befolkningen kæmpede for.

Maa det være mig tilladt her, hvor vi nu staa ved Afslutningen af denne Sag, der har fremkaldt saa lange Debatter, saa megen Tale og saa megen Skrift, at give en lille Karakteristik af det personlige Princip, af den personlige Villie fra Justitsministerens Side, der efter min Overbevisning har været det afgørende Motiv til denne Lovs Gennemførelse. Justitsministeren repræsenterer efter min Mening og har vist det særlig i denne Sag, en ejendommelig Blanding af Autokrati og Demagogi, af hans Herredømme, personlige Villie, personlige Herskelyst og saa en Appel til de ret tarvelige Instinkter ude omkring i Masserne, til de tarveligste. Det er sagt af en juridisk Autoritet — jeg kan godt nævne hans Navn, det er Professor Torp —, at dette Lovforslag appellerer til de Kredse i vort Folk, der staa fjernest fra Nutidens Kulturideer, til visse Kvindekredse — og en Kvindesagsforkæmper som det ærede Medlem for Viborg er jo ogsaa med —, til Gejsligheden — og en Præst her i Tinget, den eneste, det ærede Medlem for Nykøbing F. (K. Bjerre) ogsaa med —,